

CĂN HI CỦA KHÔNG BAO GIỜ ĐÓNG

Ngày con dại đi xa chốn quê nhà Mẹ già luôn ngóng chờ
Tìm nơi đây xa hoa quên tháng ngày bên Mẹ thuở ấu thơ
Nhiều năm dài trôi qua con không dám về lại mái nhà xưa.
Mẹ vẫn tìm con, Mẹ biết nơi đâu dấu chân của con.
Biển đời giông tố cuốn con về đâu nhớ mong con mắt mờ ngấn
lệ Mẹ hằng mong ước tháng năm triển miên, bước chân
con luôn mãi bình yên. Một hôm buồn mưa bay chốn đô
thành một mình con thân thờ. tìm nơi thân trọ nương mắt con
nhìn tưởng chừng như giấc mơ. Hình ai mà thân quen hao hao dáng
Mẹ buồn khác ngày xưa, dòng chữ cạnh bên, Mẹ vẫn yêu
con hãy quay về đi. Tình mẹ tha thiết vẫn luôn chờ

mong bước chân con quay về bên mẹ. Tình mẹ bát

ngát sánh như đại dương mãi yêu thương con hãy về đi

Dù cho trời đang đêm quyết quay về gặp mẹ tuy đã muộn,

ngoài kia trời mưa rơi thấy se lạnh lệ trào dâng ướt mi.

Dừng chân từ xa xa thấy cửa mở tưởng mẹ mãi rời xa

vội bước vào trong lòng xót xa đau dáng mẹ chờ con.

Tình mẹ tha thiết vẫn luôn chờ mong hồi con

yêu quay về bên mẹ Tình mẹ bát ngát sánh như đại dương mãi yêu

thương con hãy về đi. Mẹ vẫn chờ

con từ ngày con đi cửa không đóng bao giờ.